

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 1998

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΔ'

Παρασκευή 7 Αυγούστου 1998

Αθήνα, σήμερα στις 7 Αυγούστου 1998, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.25' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων: "Ρύθμιση εργασιακών σχέσεων, σύσταση Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας και άλλες διατάξεις".

Κύριοι συνάδελφοι, σήμερα θα συζητηθεί το άρθρο 5 του νομοσχεδίου, που κρατήσαμε από την πρώτη ενότητα και τα υπόλοιπα άρθρα του τρίτου κεφαλαίου, δηλαδή από το άρθρο 18 μέχρι και το 30.

Ο Υπουργός δεν έχει καταθέσει καμία τροπολογία και ούτε προτίθεται, γι' αυτό του λέμε και ένα ωραίο "μπράβο", γιατί δεν μας δημιουργεί προβλήματα.

Υπάρχουν όμως, επτά εμπρόθεσμες τροπολογίες συναδέλφων και τέσσερις εκπρόθεσμες. Από τις εκπρόθεσμες, εάν ο Υπουργός συναινεί να συζητηθεί κάποια, θα συζητηθεί. Άλλωστε, θα συζητηθούν οι εμπρόθεσμες, εφόσον το ζητήσουν οι συνάδελφοι και εφόσον δεν προσκρούει στον Κανονισμό η εισαγωγή προς συζήτηση οποιασδήποτε εξ αυτών.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Μάτης έχει το λόγο.

Τα δέκα λεπτά είναι καλά για τους εισηγητές;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΤΗΣ: Καλά είναι, κύριε Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω να είμαι συντομότερος, με την ελπίδα, ότι θα συμπαρασύρω και τους συναδέλφους εισηγητές των άλλων κομμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να παρασύρετε προς τα ορεινά, επάνω στα Τρίκαλα, στο Περούλι, για δροσιά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΤΗΣ: Είναι προσκεκλημένοι στο μέτρο που θέλουν, να τους φιλοξενήσουμε κιόλας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τις σβήνετε τις φωτιές, εκεί όμως, ή θα έρθουν, ως πυροσβέστες;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΤΗΣ: Ευτυχώς δεν μας θυμήθηκαν ακόμη. Ελπίζω να μην το κάνουν και εις το μέλλον.

Το άρθρο 5 αφορά την ίδρυση Ιδιωτικών Γραφείων Συμβούλων Επιχειρήσεων, όπως θα ονομάζονται τα γραφεία ευρέσεως εργασίας, τα οποία μέχρι τώρα δεν επιτρέπονταν από την

ελληνική νομοθεσία. Επιτρέπονται πλέον με το άρθρο 5, πρώτα-πρώτα γιατί η απασχόληση στον ΟΑΕΔ, ως μοναδικού διαμεσολαβητή μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων, θεωρείται σύμφωνα με τα άρθρα 52 και 59 της συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως μονοπωλιακή και σύμφωνα με τη συνθήκη πρέπει να επιτρέπεται να λειτουργούν τέτοια γραφεία.

Δεύτερον, γιατί επίσης το ίδιο προβλέπει και η αναθεωρημένη διεθνής σύμβαση 96. Αλλά ο κυριότερος που θα πρέπει να νομιμοποιηθούν τα γραφεία ευρέσεως εργασίας, είναι για να βγουν στο φως και να λειτουργούν με διαφανείς κανόνες λειτουργίας, ελέγχου και αμοιβής και για να πάψει να υπάρχει η εκτεταμένη εκμετάλλευση που υπάρχει τώρα και μάλιστα σε βάρος ανέργων πολιτών που αναζητούν το φως της εργασίας μέσα από αυτά τα γραφεία.

Έτσι προβλέπεται η ίδρυσή τους. Καθορίζονται τα της λειτουργίας τους και τα των τομέων, όπου θα διαμεσολαβούν με συγκεκριμένες αναφορές. Αναφέρω μερικούς τομείς: Τα μοντέλα, καλλιτέχνες θέματος ακροάματος, οικόσιτα επαγγέλματα κλπ.

Με το προεδρικό διάταγμα θα καθορίζεται λεπτομερειακά η προϋπόθεση, η οποία μπαίνει στο άρθρο για την άδεια τους, αλλά και οι λεπτομέρειες της λειτουργίας τους. Η άδεια, η οποία είναι υποχρεωτική θα υπογράφεται από τον Υπουργό Εργασίας και επίσης προβλέπονται ποινές, τόσο διοικητικές όσο και ποινικές κυρώσεις και στα ζητήματα αδειας, αλλά και στα ζητήματα της υπέρβασης στο ζήτημα της αμοιβής.

Πρέπει να τονίσουμε ότι θεσπίζεται την αμοιβή πλέον να τη δίνει ο εργοδότης και όχι ο εργαζόμενος και ότι κάθε εξαμηνίο είναι υποχρεωμένα τα γραφεία να ανακοινώνουν γραπτά το σύνολο των διαμεσολαβήσεων, που έχουν πραγματοποιήσει το προηγούμενο εξαμηνίο.

Το άρθρο 18 είναι μία σημαντική παρέμβαση που δείχνει για μία ακόμα φορά την κοινωνική ευαισθησία της Κυβέρνησης. Θεσπίζεται η ιατροφαρμακευτική κάλυψη για νέους μέχρι είκοσι εννέα ετών, οι οποίοι είναι άνεργοι. Αυτοί υπολογίζονται στη χώρα μας με στοιχεία του 1997 περίπου διακόσιες δέκα χιλιάδες. Και πρέπει να πούμε ότι σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία η ΤΕΚΝΑ ασφαλισμένων εργαζομένων συνταξιούχων ασφαλίζονται έμμεσα μέχρι το 18ο έτος της ηλικίας, αν είναι άνεργοι μέχρι το 24ο και αν είναι φοιτητές και σπουδάζουν μέχρι το 26ο.

Η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και κάλυψη δίνεται από το ΙΚΑ από 1.1.1999 και οι πόροι γι' αυτό γίνονται με επιχορήγηση του λογαριασμού για την απασχόληση και την επαγγελματική κατάρτιση.

Το επόμενο άρθρο προβλέπει παρεμβάσεις του ΛΑΕΚ σε αυτόν το λογαριασμό, ώστε να γίνει αποτελεσματικότερη η λειτουργία του. Έτσι καθορίζεται ότι το ποσοστό των επιχορηγήσεων έχει να κάνει με το βαθμό των εισφορών. Υπολογίζεται δηλαδή σε 15% επί των εισφορών ο βαθμός των επιχορηγήσεων.

Επίσης έχουμε το άρθρο 20 όπου ρυθμίζει ζητήματα ΟΑΕΔ. Και εδώ πρέπει να πούμε ότι είναι απτά τα δείγματα γραφής τα θετικότερα του ΟΑΕΔ όσον αφορά την αρχική επαγγελματική κατάρτιση αλλά και τη συνεχιζόμενη. Όμως με τις διατάξεις αυτού του άρθρου ανοίγονται ορίζοντες καινούριοι τόσο διοικητικής αναδιάρθρωσης όσο και επέκτασης σε νέα προγράμματα αλλά και σε νέες συνεργασίες σε σχέση ιδιαίτερα με τη συνεχιζόμενη επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση. Και πρέπει να πούμε ότι οι μέχρι τώρα νομοθεσίες, οι οποίες ήταν πολυδιασπασμένες, διήπαν τη λειτουργία του ΟΑΕΔ σε σχέση με την κατάρτιση και προκαλούσαν ενός βαθμού δυσκινησία και αγκύλωση στη δυνατότητα του ΟΑΕΔ να επεκταθεί στο βαθμό που μπορούσε είτε για να εκπονήσει καινούρια προγράμματα είτε για να επεκτείνει υπάρχοντα. Τώρα θεσπίζεται η δυνατότητα συνεργασίας και με το δημόσιο και με νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και με ιδιωτικούς φορείς και με ιδιωτικές επιχειρήσεις αλλά και με φορείς κερδοσκοπικούς, ιδιωτικούς, ώστε αφ'ενός μεν να δοθεί στον καθένα ενδιαφερόμενο Έλληνα πολίτη η δυνατότητα για να έχει συνεχιζόμενη επαγγελματική κατάρτιση αλλά και αφ'ετέρου για να γίνει αποτελεσματικότερη η σύνδεση κατάρτισης με την παραγωγική διαδικασία. Επίσης προβλέπεται η θέσπιση της πρακτικής άσκησης όσων επιμορφώνονται στα ΙΕΚ του ΟΑΕΔ ώστε να εξασφαλίζεται η απαιτούμενη εμπειρία για να μπορεί ο καταρτιζόμενος να πάρει την άδεια ασκήσεως επαγγέλματος στη δεξιότητα για την οποία εκπαιδεύεται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Τέλος για τον ΟΑΕΔ ρυθμίζονται ζητήματα της εκπαίδευσης και μετεκπαίδευσης στο εξωτερικό.

Το άρθρο 21 ασχολείται με ζητήματα του Οργανισμού Εργατικής Εστίας και του Ε.ΚΕ.ΠΙΣ.

Το άρθρο 22 ασχολείται με τον εκσυγχρονισμό του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας.

Το άρθρο 23 προβλέπει την ενσωμάτωση του σωματίου των ηθοποιών στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας καθώς και την κατάρτιση της εταιρείας "Ηλιακό Χωριό" και της μεταβίβασης των περιουσιακών στοιχείων στον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας.

Με τα επόμενα άρθρα προβλέπονται επίσης ρυθμίσεις για τους αγρεργάτες, δηλαδή εργάτες γης ή για εργαζόμενους σε γεωργικές επιχειρήσεις και σε ανάλογες επιχειρήσεις οι οποίες σύμφωνα με την έως τώρα νομοθεσία μας προβλεπόταν να είναι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ. Τους δίνετε όμως τώρα η δυνατότητα στο μέτρο που δεν είχαν πληρώσει εισφορές στο παρελθόν να ασφαλιζονται στον ΟΓΑ.

Ακόμα επιτρέπεται και η ρύθμιση, εφόσον έχουν κάνει πεντακόσια μεροκάματα τουλάχιστον όλα τα προηγούμενα χρόνια στο ΙΚΑ, συνέχισης ασφάλισης στο ΙΚΑ.

Επίσης υπάρχει η ρύθμιση σε επόμενα άρθρα για την ασφαλιστική εισφορά των οικιακών βοηθών, είτε δουλεύουν με πλήρη απασχόληση είτε με μερική και για ζητήματα συνταξιοδότησής τους.

Σε επόμενο άρθρο υπάρχει ρύθμιση για περαιτέρω κάλυψη από το Ταμείο Ανεργίας των λίγων υπαλλήλων, που, αν και επαναπατρίστηκαν, δεν μπόρεσαν να απορροφηθούν σύμφωνα με τη δέσμευση που είχε η ελληνική Κυβέρνηση με νόμο που ψηφίστηκε το 1995 και ήταν στην Ανώνυμο Εταιρεία Χημικών Λιπασμάτων.

Αυτοί επρόκειτο να απορροφηθούν στο Ορυχείο Χρυσού που δεν λειτούργησε ακόμη για τους γνωστούς λόγους.

Στο άρθρο 29 υπάρχει η εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας τόσο για τους δημοσίους υπαλλήλους όσο και για τους ιδιώτες, με την υπ' αριθμ. 9334 οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέλος το άρθρο 30 είναι το ακροτελεύτιο άρθρο. Ευχαριστώ. **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός):** Κύριε συνάδελφε, δεν καταφέρατε να είστε σύντομος και επομένως δεν μπορείτε να παρασύρετε και τους λοιπούς σε συντομία.

Ο κ. Παπαγεωργόπουλος έχει το λόγο.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά το άρθρο 5, που αναφέρεται στα Ιδιωτικά Γραφεία Συμβούλων Εργασίας, η ρύθμιση αποτελεί συμμόρφωση προς κατευθύνσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης και υποχρεώσεις συμβατικές της χώρας μας. Θα έλεγα ότι είναι σωστό. Είναι στη σωστή κατεύθυνση, γιατί επιχειρεί να βάλει μια τάξη σε ένα καθεστώς που αποτελεί μια πραγματική κατάσταση. Δεν βοηθά στην ανάπτυξη υγιών σχέσεων όσον αφορά τον ευαίσθητο αυτόν τομέα. Λειτουργούν κατά τρόπο αδιαφανή και απαράδεκτο τα περισσότερα από τα σημερινά παρανόμως και ατύπως λειτουργούντα Ιδιωτικά Γραφεία Συμβούλων Εργασίας και επομένως πρέπει να μπει μια τάξη.

Η δικιά μας πρόταση είναι βελτιωτική και θα ήθελα να τη δούμε γιατί κάποια πράγματα μπορεί να ξεφύγουν παρά τις αρχικές καλές προθέσεις.

Ας βάλουμε τη γνώμη και την άποψη των ειδικών. Δεν αρκεί η απόφαση του Υπουργού Εργασίας ο οποίος, τι να πρωτοκοιτάξει στο κάτω-κάτω; Κάποιοι θα σας υποβάλουν μια κατάσταση και θα βάλετε υπογραφή όπως γίνεται και όπως δεν μπορεί να γίνει και αλλιώς στο κάτω-κάτω. Πολλά μπορούν να ξεφύγουν. Παραδείγματος χάρη έχουμε μια μορφή απασχολήσεων που ρυθμίζονται όσον αφορά την εύρεση εργασίας, τα καλλιτεχνικά, καλλιτέχνες ακροάματος και θεάματος. Δεν λέω για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα που είναι θεμιτή και σεβαστή, αλλά όσα μπορούν να υποκρύπτονται πίσω από τη θεμιτή αυτή και χρήσιμη απασχόληση. Προσέξτε, κύριε Υπουργέ, μήπως νομιμοποιήσουμε τους προαγωγούς με τέτοια κατάσταση, αν αρχίσουμε και δίνουμε άδειες εδώ και εκεί. Και αυτή είναι μια από τις έννοιες που μπορούμε να έχουμε όσον αφορά τα πράγματα που μπορεί να ξεφύγουν. Γι' αυτό, η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας είναι, όσον αφορά την παρ. 1 του άρθρου 5 που λέει για τη σύσταση των ιδιωτικών γραφείων, συμβούλων εργοδοτών, να απαιτείται εγκριτική άδεια του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Πάρα πολύ σωστά. Να υπάρχει όμως η συμβουλή έπειτα από πιστοποίηση που γίνεται μετά από πρόταση της διεύθυνσης απασχόλησης και γνωμοδότηση του Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας. Είναι οι αρμόδιοι, οι ειδικοί και θα σας διευκολύνουν και θα εξασφαλίσουν στο να μη γίνουν λάθη και να ληφθούν οι σωστές αποφάσεις. Αυτή είναι η πρότασή μας, όσον αφορά το άρθρο 5.

Να πάμε τώρα στην ενότητα του κεφαλαίου Γ' που συζητάμε. Έχουμε τα άρθρα 18 και 19 που αναφέρονται στην παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης σε ανέργους. Συμφωνήσαμε όλοι ότι πρέπει να γίνει. Είναι πλήρωση, υλοποίηση συνταγματικής υποχρέωσης της πολιτείας απέναντι στους ανέργους. Ήταν και πρόταση -δεν λέω ποιος το είπε πρώτος, σημασία έχει ότι κάπου καταλήγουμε- της Νέας Δημοκρατίας. Και μάλιστα στις αρχές της άνοιξης είχε γίνει μια διημερίδα για θέματα απασχόλησης στο Βόλο και δυνατά βγήκε σαν από τα πρωτεύοντα ζητήματα αυτής της ημερίδας η πρόταση και δέσμευση δική μας, εφόσον έχουμε μέσα από τις διαδικασίες τις δημοκρατικές, τη δυνατότητα να καλυφθούν ιατροφαρμακευτικά οι άνεργοι. Γίνεται, εντάξει, εμείς συμφωνούμε απόλυτα.

Μια παρατήρηση -και από εκεί παίρνω το νήμα για να πάμε λίγο πιο πέρα σε ένα άλλο ζήτημα που είναι σημερινό, επείγον και επίκαιρο- για την ασφάλιση των ανέργων των πιο προσώπων του άρθρου 18. Οι δαπάνες καταβάλλονται από το λογαριασμό για την απασχόληση και την επαγγελματική κατάρτιση (ΛΑΕΚ). Έδωσαν οι κοινοτικοί εταίροι απάντηση όταν ρωτήθηκαν, ότι αυτό μπήκε στη εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας. Επομένως, δεν μας πέφτει λόγος να προστατεύσουμε το ΛΑΕΚ. Παίρνω όμως αφορμή απ' αυτό για να πω ότι, όπως προκύπτει και από τον κοινωνικό προϋπολογισμό που καταθέσατε, κύριε Υπουργέ, χθες, είναι όλο και

πιο λιγότερη, όλο και πιο ελαχιστοποιημένη η συμμετοχή του κράτους σ' αυτήν την υπόθεση.

Το κράτος πέρα από τα μεγάλα λόγια και τις διακηρύξεις, όσο πηγαίνει και απομακρύνεται από συμμετοχές τέτοιες που αφορούν το ευαίσθητο ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης. Είναι δε χαρακτηριστικό και προκύπτει από τον κοινωνικό προϋπολογισμό, ότι είναι δεδομένος πλέον και σημαντικός ο ρόλος του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης ως δανειστή του δημόσιου. Οι κινητές αξίες ξεπερνούν τα 2.903 δισεκατομμύρια δραχμές. Από εκεί και πέρα όμως, αν κάποια πράγματα ξεκινούν από πολύ παλιά –και δεν λέω ότι δημιουργήθηκαν σήμερα– δεν μπορούν να μείνουν έτσι. Αυτό είναι δεδομένο και πασιδηλό και συμφωνούμε όλοι ότι είναι σε οριακό σημείο η κοινωνική ασφάλιση. Και δεν μπορούμε να μεταθέσουμε το πρόβλημα στο 2004, όταν κατά τις προβλέψεις θα εκπνεύσει το ασφαλιστικό σύστημα, αν πάνε τα πράγματα όπως πάνε. Εκεί προσδιορίζεται το προσδόκιμο βιωσιμότητας.

Τότε, λέτε, άλλοι θα βγάλουν τα κάστανα από τη φωτιά. Δεν είναι ούτε γενναίο, το είπαμε και πιο πριν, ούτε ηθικό ούτε δίκαιο. Γι' αυτό αφήστε τα μικρά, πιο μικρά, πιο μεσαία και πιο μικρομεσαία πακέτα κοινωνικής ασφάλισης, τα οποία ήδη εξαγγέλλονται και προχωρήστε σε αποφάσεις γενναίες, εάν είστε υπεύθυνη Κυβέρνηση, διότι διαφορετικά θα είναι πολλαπλάσιες οι θυσίες στις οποίες θα χρειαστεί να υποβληθούν οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι. Αυτά επ' αφορμή των άρθρων 18 και 19.

Το άρθρο 20 αφορά τη ρύθμιση θεμάτων του ΟΑΕΔ. Αυτός ο ΟΑΕΔ δεν αποτελεί ό,τι τιμητικότερο και δεν θα αποτελούσε παράδειγμα ούτε χρηστής και σωστής διαχείρισης ούτε σωστών λειτουργιών.

Όσον αφορά το νομοθετικό ζήτημα, εδώ επιβεβαιώνεται το αέναο, "ράβε ξήλωνε", δηλαδή η προχειρότητα, η τσαπατσουλιά, το ότι προχωρούμε σε μία λογική "απόψε αυτοσχεδιάζουμε". Τροποποιείτε ριζικά με το άρθρο 20, το πολύ μεγάλο άρθρο που έχει δεκαέξι παραγράφους –ένα νομοσχέδιο για τον ΟΑΕΔ είναι αυτό το άρθρο– τους πρόσφατους νόμους 2434/1996 και –κυρίως– 2469/1997. Απασχολήθηκε η Βουλή σε πολλές συνεδριάσεις και είχα την τιμή να είμαι εισηγητής, για να ρυθμίσει συνολικά τα ζητήματα του ΟΑΕΔ. Και δεν είναι μία τροπολογία ότι κάτι σας ξέφυγε. Με δεκαέξι παραγράφους αναστατώνετε τα πάντα.

Όλα αυτά δεν δίνουν εικόνα σωστής προσέγγισης ή μάλλον δείχνουν την απουσία στρατηγικής για τα μεγάλα ζητήματα της απασχόλησης.

Έβαλε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, Βασίλης Μιχαλοδιάκος, ζητήματα που αφορούν τον ΟΑΕΔ και ο αρμόδιος Υφυπουργός –γιατί ουσιαστικά κύριε Υπουργέ, τα λέμε της νύφης να τα ακούσει η πεθερά σήμερα μια και λείπει ο Υφυπουργός για την ώρα τουλάχιστον– απήντησε ότι στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάμε για σκονί. Τι είναι αυτά τα πράγματα; Και το είπε μάλιστα, δυο–τρεις φορές. Αν έχει κάτι, να το πει, γιατί, απ' ό,τι ξέρω, η διοικήτρια του ΟΑΕΔ 1990–1993 είναι η φίλτατη και αγαπημένη και αξιοποιήσιμη του κ. Σημίτη. Αν λέγονται πολλά γι' αυτήν, γιατί την αξιοποιείτε στην Ολυμπιάδα και παντού; Για να τα λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Και πέραν τούτου συμφητισμούς δεν δεχόμαστε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Δεν κατάλαβα.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ξέρετε.

Και λέω ότι είναι δύσσομη, κακόφημη και βρωμερή η υπόθεση των διαχειρήσεων του ΟΑΕΔ.

Το τελευταίο που έχω να πω –ένα από αυτά– είναι ότι διαθέτει ο ΟΑΕΔ ένα δισεκατομμύριο πεντακόσια έξι εκατομμύρια (1.506.000.000) για προμήθεια βιβλίων για τις σχολές μαθητείας του. Από αυτό το ένα δισεκατομμύριο πεντακόσια έξι εκατομμύρια (1.506.000.000), ένα δισεκατομμύριο διακόσια εβδομήντα πέντε εκατομμύρια (1.275.000.000) τα παίρνει ένας εκδότης με τέσσερις διαφορετικές εταιρείες. Και εδώ υπάρχουν καταγγελίες. Και έχει φθάσει μέχρι το Ελεγκτικό Συνέδριο, ότι στελέχη του ΟΑΕΔ εμφανίζονται σαν συνεργάτες του εκδοτικού ομίλου. Και το Υπουργείο δεν δίνει απάντηση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΤΗΣ: Ποιος είναι ο όμιλος;

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Τα γράφει και το ΠΟΝΤΙΚΙ το χθεσινό και οι καταγγελίες έχουν φθάσει στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Είναι λοιπόν, δύσσομη, κακόφημη και απαράδεκτη η διαχείριση του ΟΑΕΔ. Όλες αυτές οι νομοθετικές τσαπατσουλίες επιτείνουν αυτήν την απαράδεκτη κατάσταση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, γιατί με πήρε και ο χρόνος από κάτω.

Όσον αφορά τη θεσμοθέτηση θέσεως γενικού διευθυντού στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας, τη θεωρούμε και αποσπασματική, άσχετη με το κύριο corpus του νομοσχεδίου και ρουσφετολογική. Κάποιον θέλετε να βολέψετε και θεσπίζετε θέση.

Όσον αφορά το άρθρο 25, η γονική άδεια ανατροφής –τελειώνω με αυτό– είναι στη σωστή κατεύθυνση. Θα πρέπει να διευκρινιστεί και να ρυθμιστεί το ζήτημα της ασφάλισης των χρησιμοποιούντων τη γονική αυτή άδεια. Δηλαδή η μητέρα που παίρνει την άδεια των τριήμισι μηνών, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι θα είναι και ασφαλισμένη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Κωστόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Υπουργέ, είχαμε προτείνει το άρθρο 5 να συζητηθεί σε αυτήν την ενότητα, γιατί νομίζω ότι έχει σχέση απόλυτη με τα όσα προτείνονται για τον ΟΑΕΔ.

Σχετικά, λοιπόν, με το άρθρο 5 για τα ιδιωτικά γραφεία συμβούλων εργασίας, θα σας διαβάσω ένα απόσπασμα από την απόφαση του Εργατικού Κέντρου Αθήνας που λέει: "Το άρθρο 5 νομιμοποιεί τα ιδιωτικά γραφεία ευρέσεως εργασίας και στην ουσία, νομιμοποιεί το δουλεμπόριο. Οι άνεργοι, μέσα από την αγωνία τους, θα υποχρεώνονται σε επικίνδυνες υποχωρήσεις, εξαναγκασμούς, καθώς και στην καταβολή μεγάλων χρηματικών ποσών, για να εξασφαλίσουν κάποια μεροκάματα. Η εμπορευματοποίηση και η συρρίκνωση του κοινωνικού ρόλου του ΟΑΕΔ έχει στόχο και τη μεταφορά των αντίστοιχων σχετικών κονδυλίων στα χέρια των ιδιωτών αετονύχηδων".

Συμφωνούμε απόλυτα με αυτήν τη διαπίστωση–καταγγελία του Εργατικού Κέντρου Αθήνας. Και δεν είναι η πλειοψηφία της ΕΣΑΚ. Είναι ομόφωνη η απόφαση αυτή που σας διαβάσα.

Δεύτερο ζήτημα. Ποια είναι η λογική σας, κύριε Υπουργέ, κύριοι της Κυβέρνησης, σχετικά με το ταμείο ανεργίας της εργατικής τάξης, σχετικά με τον ΟΑΕΔ; Και το προηγούμενο νομοσχέδιο, που φέρατε κι έγινε νόμος και τούτο, υποτάσσονται σε μία λογική, παρά το ότι ο κ. Παπαγεωργόπουλος λέει ότι υπάρχουν αντιφάσεις κλπ. Είναι μέσα σε μία ενιαία λογική. Θέλετε να καταργήσετε στην ουσία τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού και στη θέση αυτού του οργανισμού, που αποτελούσε κάποια μικρή εγγύηση για τον εργαζόμενο που έμεινε άνεργος, να βάλετε τα ιδιωτικά γραφεία ευρέσεως εργασίας, τη ζούγκλα της διαβόητης ελεύθερης αγοράς.

Αυτό το σχέδιο δεν είναι σημερινό. Ξεκινάει από πολύ παλιά. Και σας θυμίζω ότι ήσασταν οι πρώτοι οι οποίοι ανακαλύψατε την έκφραση "επιδότηση της εργασίας" και όχι "επιδότηση της ανεργίας"! Κάτω από αυτόν τον τίτλο, συντελέστηκαν συχνά πολλά σκάνδαλα. Δηλαδή με ψεύτικα στοιχεία, με ψεύτικες καταστάσεις επιδοτήθηκαν αεριτζήδες, στο όνομα της επιδότησης της εργασίας και έμειναν άνθρωποι εργαζόμενοι άνεργοι, εντελώς αβοήθητοι.

Εμείς επιμένουμε να υποστηρίζουμε ότι πρέπει να ισχυροποιηθεί ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού, να ξεπεράσει τα προβλήματα και τις δυσκολίες, που οι εκάστοτε κυβερνώντες του προκαλούν με τις πολιτικές επιλογές που κάνουν και να στηθεί ένας πολύ καλός μηχανισμός για την εξυπηρέτηση των ανέργων. Αυτός ήταν ο ιδρυτικός σκοπός του ταμείου ανεργίας της εργατικής τάξης. Αυτός πρέπει να παραμείνει. Πολύ περισσότερο μάλιστα που σήμερα οξύνεται

η κρίση, οξύνεται το πρόβλημα της ανεργίας και πρέπει οι άνεργοι να έχουν ένα αποκούμπι.

Κάνετε μια πρόταση στο άρθρο 18 για παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στους ανέργους. Με την ευκαιρία της συζήτησης αυτού του άρθρου, επιτρέψτε μας, κύριε Υπουργέ, να καταθέσουμε με λίγα λόγια, όσα είναι δυνατόν σε αυτόν το χρόνο που έχουμε στη διάθεσή μας, τη συνολική μας πρόταση σχετικά με τους ανέργους. Υπάρχει μια κατάσταση, η οποία, όπως σας είπα, θα οξυνθεί παραπέρα. Παρά το ότι εσείς υποστηρίζετε ότ θα έχουμε αντίθετη φορά στα πράγματα, εμείς επιμένουμε να υποστηρίζουμε ότι το πρόβλημα θα οξυνθεί και θα έχουμε αύξηση του αριθμού των ανέργων, αύξηση του ποσοστού της ανεργίας.

Με αυτά τα δεδομένα, προτείνουμε μια κάλυψη αυτών των ανθρώπων, ένα πλαίσιο προστασίας αυτών των ανθρώπων. Και μπαίνω κατευθείαν στο θέμα αυτής της πρότασης που σας είπα.

Πρώτον, να καθοριστεί ένα ύψος επιδότησης για τον άνεργο, που να είναι στα όρια της διαβίωσής του. Το ύψος του ποσοστού αυτού το γνωρίζετε. Είναι και πρόταση συνολικά του συνδικαλιστικού κινήματος σε όλες τις αποφάσεις των οργάνων του. Είναι το 80% του μεροκάματου.

Δεύτερον, να καθοριστεί ο χρόνος επιδότησης γιατί είναι και οξύμωρο, να επιδοτώ τον άνεργο για ένα διάστημα και μετά να μην μπορώ. Μετά τι θα φάει δηλαδή; Πρέπει να καταλήξουμε. Υπάρχουν χώρες στον κόσμο – τις γνωρίζω πολύ καλά και εσείς τις ξέρετε – που επιδοτούν αόριστα τον άνεργο εάν δεν μπορεί να βρει δουλειά, γιατί πρέπει να έχει μια στήριξη για την επιβίωσή του.

Τρίτον, η επιδότηση των νέων ανθρώπων. Είναι περίπλοκο το θέμα και το ξέρουμε. Και ξέρετε πολύ καλά όλοι σας, όπως ξέρουμε πολύ καλά όλοι μας ότι ένας άνθρωπος νέος που πρωτοβγαίνει στην αγορά εργασίας και δεν βρίσκει δουλειά, τρώει από το οικογενειακό εισόδημα, από το οικογενειακό υστέρημα. Μάλιστα, έχουμε υπόψη μας ότι είναι πάνω από εκατό χιλιάδες οι πτυχιούχοι ανώτατων σχολών που είναι άνεργοι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Είναι εκατόν είκοσι χιλιάδες. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):** Είναι εκατόν είκοσι χιλιάδες και αυτοί οι άνθρωποι, είκοσι πέντε χρόνων παλικάρια και κοπέλες στηρίζονται ακόμα στο εισόδημα του γονιού. Αυτό δεν είναι καθόλου καλό, γιατί δημιουργείται μία εκρηκτική κατάσταση, ένα εκρηκτικό μίγμα και αυτόν τον κόσμο πρέπει να τον προστατεύσει κανένας.

Η ρύθμιση αυτή δεν κάνει πολλά πράγματα. Δίνει μία ανάσα, θα έλεγε κανείς, σχετικά με τον κόσμο αυτόν.

Τέταρτον, συνταξιοδοτική κάλυψη.

Κύριε Υπουργέ, ας μιλήσουμε καθαρά. Μη μου πείτε ότι υπάρχουν οικονομικές δυσκολίες, αυτοί είναι οι κανόνες του παιχνιδιού κλπ. Ας παρατήσουμε αυτήν τη λογική. Ένας άνεργος είναι πενήντα πέντε χρόνων και δεν μπορεί να βρει δουλειά εύκολα. Αυτός ο άνθρωπος έχει τέσσερις χιλιάδες τριακόσια ένσημα ας πούμε, και σας ρωτάω, τι θα τον κάνετε; Δεν πρέπει να υπάρξει μία μέριμνα, αυτόν τον κόσμο να τον στηρίζουμε, να τον καλύψουμε; Δεν μιλάω από το βιβλίο των υπεραγώνστων, υπάρχει αυτή η πρόταση. Να το δούμε στη βάση του αυτό το πρόβλημα. Τι θα γίνει δηλαδή; Πού τον οδηγούμε αυτόν τον άνθρωπο, εσείς, εμείς, ο καθένας δηλαδή; Πού τον οδηγούμε; Σε ποια κατάσταση έκρηξης της απόγνωσης τον οδηγεί σ' αυτόν τον άνθρωπο;

Πριν όμως φτάσουμε να λύσουμε αυτό το πρόβλημα –πέμπτο ζήτημα συνεπώς– πρέπει να αντιμετωπίσουμε ένα άλλο. Δεν πρέπει αυτός που παίρνει την κάρτα του ανέργου ή και χωρίς την κάρτα ακόμα, αλλά αν είναι διαπιστωμένα άνεργος, να του χορηγεί η πολιτεία –που του έτυχε η μεγάλη τιμή να έχει την ταυτότητα του Έλληνα εργαζόμενου, εάν θέλεις και η πίκρα καμιά φορά– μία συνταξιοδοτική κάλυψη; Δηλαδή, ένας άνεργος που παίρνει επιδότηση ανέργου, πρέπει να είναι ασφαλισμένος έστω στην τελευταία κλάση του ΙΚΑ, κύριε Υπουργέ. Θα μου πείτε ότι έχει δαπάνη. Το ξέρω, κύριε Υπουργέ. Δαπάνη από τη μια, δαπάνη από την άλλη, στον

Καιάδα ο εργαζόμενος, ο οποίος δεν έχει αυτές τις προϋποθέσεις. Δεν είναι όμως αυτή λογική, που έχει μέσα κοινωνικό στοιχείο, προνοιακό στοιχείο. Είναι λογική δαρβινισμού. Και σ' αυτήν τη λογική ξέρετε ότι επειδή υπάρχουν δύο άκρες, θα το τραβήξει και ο άλλος κάποια στιγμή το σχοινί από την άλλη άκρη.

Έβδομο, να υπάρχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη συνολικά για τους ανέργους. Δεν μπορεί να καλύπτουμε μόνο μία μερίδα. Σωστά κάνουμε καμιά φορά, που καλύπτουμε ορισμένους, όπως στο Πέραμα κλπ. Θα πρέπει όμως να υπάρχει συνολικά κάλυψη για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Τέλος, θα ήθελα να δούμε ένα ακόμα ζήτημα. Δεν θέλω να εγκαινιάσουμε λαϊκά σισίτια. Αυτά τα κάνουν μόνοι τους και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι από τη βάση και οι λαϊκοί φορείς. Αλλά πρέπει να δει μία πολιτεία ότι χρειάζεται να στηρίξει έναν άνεργο, στον οποίο έτυχε ο κλήρος να πέσει στη μαύρη τρύπα της ανεργίας. Να δούμε και τη στήριξη σε είδος. Και δεν πρόκειται εγώ να "γλιστρήσω" στη λογική ότι ξέρετε, αυτά που πετάτε στις χωματερές, να τα δώσετε στους ανέργους, γιατί οι άνεργοι δεν είναι αποδέκτες των προϊόντων των χωματερών, αλλά θέλω να υπάρχει κονδύλι από τον κρατικό προϋπολογισμό, που θα λέει "αυτός ο άνθρωπος θα παίρνει αυτό το επίδομα ανεργίας, θα παίρνει και αυτό το είδος, γάλα, κρέας κλπ., για να μπορέσει να ζήσει την οικογένειά του".

Κύριε Πρόεδρε, αυτή είναι μία πρόταση, που δεν μπορεί να κλείσει κανείς τα μάτια του. Και δεν το κάνουμε για να γίνουμε καλοί με τους ανέργους. Πρέπει να ζήσουν οι άνεργοι, αυτή είναι η άποψή μας. Και αν θέλετε, να σας διαβάσω μία επιστολή, που έστειλε ο κ. Σημίτης το 1993 προς τον "αγαπητό Μανώλη", τον κ. Σκουλάκη δηλαδή, που έλεγε σ' αυτή την επιστολή ορισμένα πράγματα σχετικά με το πρόβλημα που κουβεντιάζουμε. Προσέξτε, είναι η επιστολή του 1993. Δεν ήταν Κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ τότε, πριν έρθει στην Κυβέρνηση. "Ατομα τα οποία αθροιστικά συμπληρώνουν τις εξής προϋποθέσεις:

α. Είναι άνεργοι, επίσημα εγγεγραμμένοι κατά τα τελευταία δέκα χρόνια.

β. Έχουν τουλάχιστον δυο χιλιάδες εξακόσια ένσημα.

γ. Δεν καλύπτουν προϋποθέσεις συνταξιοδότησης από κανένα φορέα κύριας ασφάλισης.

δ. Έχουν συμπληρώσει ή συμπληρώνουν μέχρι 31.12.93 το εφημερίδιο έτος της ηλικίας τους.

ε. Δεν διαθέτουν άλλους οικονομικούς πόρους κλπ. δικαιούνται συνταξιοδοτικής κάλυψης".

Αυτά τα λέει ο κ. Σημίτης. Τώρα τα λέει αλλιώς. Ε, τι να κάνουμε. Βεβαίως εμάς δεν μας καλύπτουν αυτές οι προτάσεις. Σας διαβάζω όμως τι λέτε όταν βρίσκεσθε στην αντίπερα όχθη και πώς τα ξεχνάτε ύστερα.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κλείσω με το εξής: Στο άρθρο 23 ...

Κύριε Υπουργέ, θα παρακαλούσα να δώσετε σημασία σ' αυτό, γιατί από την απάντησή σας θα καθοριστεί και η ψήφος μας σ' αυτό το άρθρο.

Στο άρθρο 23 λέτε ότι ρυθμίζετε θέματα του Ταμείου Εργασίας των Ηθοποιών. Εντάξει. Στο Ταμείο Εργασίας των Ηθοποιών, υπάρχει ένα κεφάλαιο και το γνωρίζετε, υπάρχουν και μερικά αιτήματα. Έχετε κάνει κάποιες συναντήσεις στο παρελθόν με τους εκπροσώπους του ΣΕΗ. Δεσμευθήκατε απ' ό,τι είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ότι αυτό το ζήτημα θα ρυθμιστεί με υπουργική απόφαση, ομαλά υπέρ των ηθοποιών. Θέλωμε αυτήν τη δέσμευση να την καταθέσετε σήμερα εδώ γιατί απ' αυτό θα καθορίσουμε και τη στάση μας, εάν αυτά τα περιουσιακά στοιχεία θα πάνε για αξιοποίηση από τους ηθοποιούς για το Σπίτι των Ηθοποιών, για κάτι άλλο που προτείνουν ή όχι. Και επίσης, θα καθοριστεί η στάση μας στην παρακάτω παράγραφο αν τακτοποιήσετε τις εκκρεμότητες για δυο τρεις εργαζόμενους στο "Ηλιακό Χωριό" που δεν τους αναγνωρίζετε την προϋπηρεσία που είχαν εκτός εργασίας τους στην "Εταιρεία Ηλιακό Χωριό".

Απ' αυτά θα καθοριστεί η στάση μας σ' αυτό το άρθρο. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Δημαράς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει στα άρθρα που συζητάμε ένα σοβαρό θέμα και έχει να κάνει με κάποιους εργαζόμενους πραγματικά στο "Ηλιακό Χωριό". Αφού έτσι κι αλλιώς επιχειρείται η ρύθμιση για το θέμα της ύπαρξης του "Ηλιακού Χωριού", υπάρχει ένα πρόβλημα το οποίο θα πρέπει ο Υπουργός ή η Κυβέρνηση να το αντιμετωπίσουν.

Υπάρχουν εργαζόμενοι οι οποίοι έχουν προϋπηρεσία αρκετών χρόνων όπου μερικοί φθάνουν και τα δεκαοκτώ χρόνια. Γιατί δεν θα πρέπει να υπολογιστεί αυτή η προϋπηρεσία έτσι ώστε το θέμα αυτής της ρύθμισης και όπως επιχειρείται από τον κύριο Υπουργό, να τακτοποιηθεί; Είναι άδικο άραγε να δουλεύει κανείς είκοσι χρόνια στη ζωή του και εν συνεχεία να μην υπολογίζονται αυτά τα χρόνια για τη συνέχεια της συνταξιοδότησής του και την ιατροφαρμακευτική του κάλυψη κλπ.;

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, ότι εμείς είμαστε αντίθετοι και με την αρχή του νομοσχεδίου και με τα άρθρα και το έχουμε διατυπώσει με σαφήνεια. Θα μπορούσαμε όμως να πούμε ότι το άρθρο αυτό αν ρυθμίζατε αυτό το έλλειμμα που υπάρχει, θα το υποστηρίζαμε. Περιμένουμε ποιά θα είναι η θέση σας και η απάντησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Βεζδρεβάνης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΔΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Κύριε Προεδρε, δεν θα σας απασχολήσω ιδιαίτερα. Δυο επισημάνσεις θα ήθελα να κάνω.

Κύριε Υπουργέ, συμφωνούμε με την ίδρυση του Γραφείου Ιδιωτικών Συμβούλων. Αλλά αισθάνομαι, κύριοι συναδελφοί, μια αλერγία όταν καλείται η Βουλή να παράσχει εξουσιοδοτήσεις. Η Κυβέρνηση από τη στιγμή που ψηφίζεται ένας νόμος δεν ρωτάει κανένα, δεν συμβουλευτεί κανέναν, δεν δέχεται καμία πρόταση. Διότι ας μη γελιόμαστε το Κοινοβουλευτικό μας πολίτευμα κατέσκει πλέον κυβέρνηση, κυβέρνηση, κυβέρνηση. Έρχονται, λοιπόν, οι κύριοι Υπουργοί, εδώ, φέρνουν τα νομοσχέδιά τους και ζητούν και μια σειρά εξουσιοδοτήσεων για την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων.

Κύριε Υπουργέ, για να γλυκάνετε λίγο την υπόθεση, για να απαλύνετε τον πόνο αυτής της Αιθούσης βάλτε τουλάχιστον "μετά γνώμη του Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας".

Στο άρθρο 19 ορθώς λαμβάνονται αυτές οι αποφάσεις. Αλλά ο Λ.Α.Ε.Κ. είναι ο λογαριασμός των εργοδοτών και των εργαζομένων. Το κράτος πού είναι σ' αυτήν την υπόθεση;

"Με ξένα κόλυβα κάνετε μνημόσυνο" κύριε Υπουργέ. Σας παρακαλούμε να συμπεριλάβετε ένα ποσοστό συμμετοχής του κράτους.

Και επειδή μιλάμε για ασφαλιστικά, θα ήθελα να σας πω ότι όλη η Ελλάδα συζητά γι' αυτό το θέμα. Κάθε μέρα το θέμα αυτό αναφέρεται στον Τύπο. Τι θα κάνετε; Περιμένετε την πλήρη κατάρρευση; Πότε η Κυβέρνηση θα αναλάβει τις πολιτικές της ευθύνες; Είναι υπεύθυνη ως Κυβέρνηση για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα των ασφαλιστικών ταμείων που έχει καταστεί μείζον. Εσείς, κύριε Υπουργέ, το στέλνετε στις καλές νδες. Έτσι εμείς της Νέας Δημοκρατίας λέμε ότι αφήνετε να βγάλουμε εμείς τα κάστανα από τη φωτιά, αφού πλέον όλοι στην Ελλάδα έχουν συνειδητοποιήσει ότι η Νέα Δημοκρατία θα γίνει κυβέρνηση. Βέβαια, εμείς θα αναλάβουμε τις ευθύνες μας, αλλά όσο εσείς αφήνετε το πράγμα τόσο γιγαντώνεται και θα αντιμετωπίσουμε μεγαλύτερο πρόβλημα από αυτό που θα μπορούσε σήμερα να λυθεί με μικρότερη ζημιά. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Πρόεδρος του Δ.Η.Κ.ΚΙ. κ. Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του Δ.Η.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, είμαστε σαφώς αντίθετοι με το άρθρο 5, με το οποίο ιδρύονται ιδιωτικά γραφεία ευρέσεως εργασίας. Αυτό καταγγέλλεται από σύσσωμη τη διοίκηση του Εργατικού Κέντρου Αθήνας. Γνωρίζουμε όλοι ότι η εργασία είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα και ότι η πολιτεία έχει υποχρέωση προς την υλοποίηση αυτού του δικαιώματος.

Με το άρθρο 5 στα πλαίσια της απόλυτης αસυδοσίας της

αγοράς και ειδικά της αγοράς εργασίας, απαραδέκτως ανοίγει μία λεωφόρος για να γίνεται εκμετάλλευση των ανέργων κάτω από συνθήκες μεγάλης ανεργίας που δημιουργούν οι συγκεκριμένες λογικές και νεοφιλελεύθερες πολιτικές που εφαρμόζονται στη χώρα μας από την Κυβέρνηση και στηρίζονται βέβαια από τη Νέα Δημοκρατία που υπερψηφίζει το άρθρο.

Εμείς επισημαίνουμε ότι με αυτό το άρθρο θα δημιουργηθούν πολλά παρατράγουδα. Ασφαλώς θα ευνοηθεί το δουλεμπόριο με τις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί. Τα λέω αυτά για να απαντήσω στο ψευδεπίγραφο επιχείρημα της Κυβέρνησης, που λέει ότι δήθεν ενδιαφέρεται για τους ανέργους. Η Κυβέρνηση δεν έχει κοινωνικό πρόσωπο. Αποδεικνύεται και μέσα από αυτό το άρθρο ότι αφήνει στα χέρια των ιδιωτών το μεγάλο ζήτημα της ανεργίας και της απασχόλησης. Γνωρίζουμε ότι η ανεργία είναι η μεγαλύτερη κοινωνική αδικία. Το κράτος στα πλαίσια του κοινωνικού του ρόλου, που τον απεμπολεί η κυβερνητική πολιτική ως συντηρητική και νεοφιλελεύθερη, έχει υποχρέωση να προστατεύσει τους ανέργους και να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις, ώστε να υπάρξει απασχόληση και όχι εκμετάλλευση των ανέργων. Είμαστε, λοιπόν, σαφώς αντίθετοι προς το άρθρο 5.

Έρχομαι τώρα στο θέμα του Ο.Α.Ε.Δ. Πράγματι εδώ υπάρχει ένα τεράστιο ηθικό, πολιτικό και οικονομικό πρόβλημα για την Κυβέρνηση. Σήμερα το ΠΟΝΤΙΚΙ αναγράφει κάτι συγκεκριμένο σε σχέση με τα βιβλία που δίδονται σε συγκεκριμένο εκδοτικό οίκο προς εκτύπωση κατά 80%. Η Κυβέρνηση έχει υποχρέωση να μας πει με ποιες διαδικασίες γίνεται αυτή η ανάθεση.

Να μας πει ακόμα γιατί αυτή η ανάθεση γίνεται ουσιαστικά σε μια εκδοτική επιχείρηση, με ποιο τρόπο γίνεται και ποιες διαδικασίες και ποια κριτήρια αξιολόγησης; Έχετε ηθική και πολιτική υποχρέωση να εξηγήσετε σήμερα που συζητούνται άρθρα που αφορούν τον ΟΑΕΔ.

Είμαστε υπέρ της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των ανέργων και σαν Δ.Η.Κ.ΚΙ και για κάθε πολίτη ασφαλισμένο ή μη. Είναι αδιανόητο στη χώρα μας να υπάρχουν ανασφάλιστοι και κυρίως να υπάρχουν πολίτες που δεν έχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Ένα άλλο ζήτημα τεράστιο είναι της συνταξιοδοτικής κάλυψης των ανέργων μετά από κάποια ηλικία. Είναι έντονα κοινωνικό που μπαίνει από πολλούς απλούς ανθρώπους και βέβαια το συνδικαλιστικό κίνημα.

Πρέπει να επισημάνω ότι εκείνοι που είναι άνω των σαράντα πέντε και πενήντα ετών δεν μπορούν να συμπληρώσουν το κατώτερο όριο θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Έτσι η πολιτεία δεν μπορεί να κλείνει τα μάτια μπροστά σε αυτό το μεγάλο και υπαρκτό κοινωνικό πρόβλημα. Έτσι στερούνται της δυνατότητας να πάρουν το κατώτερο όριο της σύνταξης άνθρωποι που δούλεψαν για πάρα πολλά χρόνια λόγω της ανεργίας που υπάρχει και της αδυναμίας ανεύρεσης εργασίας για κάλυψη και του υπόλοιπου ασφαλιστικού χρόνου.

Τέλος πρέπει να επισημάνω, ότι για το Δ.Η.Κ.ΚΙ το ζήτημα δεν είναι να καλύψεις κατά κάποιο τρόπο ορισμένα προβλήματα που προκύπτουν από την έξαρση της ανεργίας. Το ζήτημα είναι να κάνεις μία οικονομική αναπτυξιακή πολιτική, που με τα ελληνικά δεδομένα, μέσα στο χώρο της Ενωμένης Ευρώπης, να δημιουργεί απασχόληση και όχι ανεργία.

Αυτή η πολιτική που εφαρμόζεται και που ενδιαφέρεται για τη βελτίωση των ονομαστικών οικονομικών δεικτών χωρίς να το επιτυγχάνει στο βαθμό που επιδιώκεται, δεν οδηγεί στη λύση του προβλήματος που λέγεται απασχόληση, ούτε στην αντιμετώπιση της ανεργίας.

Στην ομιλία μου επί της αρχής του νομοσχεδίου ανέπτυξα το πλαίσιο της εναλλακτικής οικονομικής αναπτυξιακής και κοινωνικής πολιτικής που προτείνει το Δ.Η.Κ.ΚΙ που μπορεί με στήριξη και κατά προτεραιότητα με επενδύσεις σε κλάδους και τομείς που έχουν συγκριτικά πλεονεκτήματα και στους οποίους μπορεί να λειτουργήσει η μικρή και μεσαία επιχείρηση που έχει δυνατότητες δημιουργίας θέσεων απασχόλησης να αντιμετωπισθεί σταδιακά το πρόβλημα της απασχόλησης και όχι να δίνουμε ασπιρίνες για να αντιμετωπισθεί αυτό το μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα που αποτελεί και τη μεγάλη κοινωνική αδικία.

Τέλος θέλω να υποστηρίξω αυτό που προηγουμένως ανέπτυξε ο εισηγητής του κόμματός μας ο κ. Δημαράς για τους εργαζόμενους στο "Ηλιακό χωριό". Είναι αδιανόητο να μην καλύπτεται ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά αυτός ο χρόνος και να μένουν στο περιθώριο αυτοί οι άνθρωποι. Πρέπει να βρεθεί λύση. Εδώ είναι κατάλληλη η διάταξη του άρθρου 23 που μπορεί να δώσει λύση οπότε από την αντίστοιχη απάντηση που θα πάρουμε θα εξαρτηθεί και η ψήφος μας στο άρθρο 23.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Δανέλλης έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Η ύπαρξη των ιδιωτικών γραφείων ευρέσεως εργασίας είναι μία πραγματικότητα, την οποία δεν μπορούμε βεβαίως να αγνοήσουμε. Είναι σίγουρο ότι πρέπει να μπει μία τάξη, να τεθούν οι κανόνες του παιχνιδιού, για να υπάρξει και έλεγχος από την πολιτεία στο πώς λειτουργούν αυτά τα γραφεία, για να καλυφθούν τα στοιχειώδη δικαιώματα των εργαζομένων, οι οποίοι ψάχνουν να βρουν μία θέση στην αγορά εργασίας μέσω των γραφείων αυτών. Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι η θεσμοθέτηση των ιδιωτικών γραφείων ευρέσεως εργασίας είναι εκείνη που θα δώσει τη λύση στο πρόβλημα και πολύ φοβόμαστε ότι με τη νομιμοποίηση, τη θεσμοθέτηση των γραφείων αυτών η λειτουργία του ΟΑΕΔ θα υποβαθμιστεί. Από την εισηγητική έκθεση τουλάχιστον και τις διατάξεις του νομοσχεδίου φαίνεται ότι μέλημα της Κυβέρνησης είναι η αναβάθμιση και η βελτίωση της παροχής των υπηρεσιών από τον ΟΑΕΔ και νομίζουμε ότι θα πρέπει να στηριχθεί, γιατί στην πράξη θα είναι εκείνος που θα δοκιμαστεί και είναι ο οργανισμός εκείνος που πραγματικά μπορεί να προσπίσει τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Με αυτήν την έννοια εκφράζουμε την επιφύλαξη μας για τη δημιουργία των ιδιωτικών γραφείων ευρέσεως εργασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει άλλος ομιλητής, έχετε το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, θα ξεκινήσω από το άρθρο 5 σε σχέση με τα ιδιωτικά γραφεία συμβούλων εργασίας. Όλα αυτά, που ακούστηκαν, δεν ανταποκρίνονται στην αλήθεια. Όλο το βάρος το έχουμε ρίξει στον ΟΑΕΔ. Αναμορφώνεται αυτήν τη στιγμή ριζικά, θα έλεγα, ιδιαίτερα με τα ΚΠΑ, τα Κέντρα Προώθησης Απασχόλησης, που είναι τα πλέον προχωρημένα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη στήριξη των εργαζομένων, σε σχέση με την ανεύρεση εργασίας και με βάση τα προσόντα τους. Θα παρακαλέσω τους συναδέλφους, αν θέλουν να δουν τι είναι αυτή η δομή, να πάνε μια βόλτα μέχρι την Καλλιθέα, όπου λειτουργεί πειραματικά το πρώτο Κέντρο Προώθησης Απασχόλησης. Είναι από τα πλέον προωθημένα –και το εννοώ αυτό– σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μέσα στη διετία θα έχουμε πενήντα πέντε κέντρα σε όλη την Ελλάδα και μέσα στο χρόνο θα έχουμε είκοσι.

Πέρα από αυτά, γνωρίζετε ότι υπάρχουν πλέον και τα γραφεία που δημιουργούνται σε επίπεδο κυρίως Τοπικής Αυτοδιοίκησης με τη συνεργασία Νομαρχιακής και πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης με τον ΟΑΕΔ. Αυτή τη στιγμή λειτουργούν πάνω από δέκα, κυρίως εντός του Λεκανοπεδίου και όχι μόνο, γιατί ειλικρινά θέλουμε να δώσουμε όσο γίνεται περισσότερες δυνατότητες, έξω από γραφειοκρατικές διαδικασίες, κυρίως στους άνεργους, να έλθουν πιο κοντά στην ανεύρεση εργασίας. Όσα ακούστηκαν, δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα.

Τα ιδιωτικά γραφεία συμβούλων εργασίας κατ'αρχήν δρουν συμπληρωματικά και δρουν σε όλον τον κόσμο. Στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται ότι πέρα από τα ζητήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την εναρμόνισή μας, υπάρχει σχετική υποχρέωση, η οποία απορρέει από την αναθεωρημένη σύμβαση του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας. Τελικά και το Διεθνές Γραφείο Εργασίας είναι κόντρα στα συμφέροντα των εργαζομένων; Από πότε; Γιατί και αυτό το ακούσαμε σήμερα εδώ. Από την άλλη πλευρά, δεν υπάρχουν σήμερα ιδιωτικά γραφεία σε αυτόν τον τομέα, τα οποία λειτουργούν χωρίς κανόνες,

ασύδοτα, με υπερεκμετάλλευση; Πάμε, λοιπόν, να βάλουμε μία τάξη, να αποκαταστήσουμε μία ισορροπία. Και είμαστε από τις πολύ λίγες χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στις τρεις-τέσσερις, που για να ανταποκριθούμε στις διεθνείς μας υποχρεώσεις, τα κάνουμε να λειτουργούν ως γραφεία στήριξης συμβούλων εργοδοτών. Τι σημαίνει αυτό με πολύ απλά λόγια; Ο άνεργος δεν πληρώνει. Πληρώνει μόνο ο εργοδότης. Έτσι από τη μια πλευρά συμμορφωνόμαστε με τις διεθνείς μας υποχρεώσεις και αντιμετωπίζουμε μία νοσηρότητα, η οποία σήμερα υπάρχει στη χώρα μας –είναι υπαρκτό το φαινόμενο– και βέβαια από την άλλη δημιουργούμε μια επιπλέον δομή στην υπηρεσία των ανέργων εγγυημένη από το κράτος. Αυτό είναι το όλο εγχείρημα, που είναι αίτημα τόσων χρόνων. Και εδώ υπήρξαν μικροψυχες προσεγγίσεις, επιφανειακές, εύκολα λόγια.

Πηγαίνω στη δεύτερη ενότητα των άρθρων. Πολλά ακούστηκαν για το εάν έπρεπε ή δεν έπρεπε να πληρώσει ο τακτικός προϋπολογισμός, σε σχέση με την ασφάλιση των ανέργων μέχρι είκοσι εννέα ετών.

Αντί να χαϊρετήσουμε ότι για πρώτη φορά οι κοινωνικοί εταίροι –και αυτό πρέπει να το χειροκροτήσουμε– όσοι υπογράφουν, δηλαδή, την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, πήραν αυτή την απόφαση και δίνουν αυτά τα χρήματα από ένα λογαριασμό που προέρχεται από τις δικές τους εισφορές –και είναι το πρώτο έμπρακτο βήμα συμμετοχής αυτών των οργανώσεων στην καταπολέμηση της ανεργίας– ακούω γιατί δεν πληρώνει ο τακτικός προϋπολογισμός. Εάν δεν δινotan αυτή η διέξοδος από τους κοινούς εταίρους, θα μπορούσε να τα πληρώσει ο τακτικός προϋπολογισμός. Εκεί είναι όμως το ζήτημα; Ήδη ο τακτικός προϋπολογισμός, πρέπει να ξέρετε, με μία απόφαση που πήραμε πριν από ένα χρόνο, πληρώνει για όσους είναι πάνω από πενήντα πέντε ετών και δεν έχουν πάει στη σύνταξη τις απαραίτητες ασφαλιστικές εισφορές στο ΙΚΑ, γιατί το ΙΚΑ πρέπει να παίρνει αυτά που πρέπει να πάρει για τις υπηρεσίες που παρέχει.

Ήδη αυτήν τη στιγμή, κύριε Κωστόπουλε, μελετάμε –και θέλω να πιστεύω ότι θα είμαστε στην ευχάριστη θέση να το ανακοινώσουμε πολύ σύντομα– πώς θα αντιμετωπίσουμε το ζήτημα αυτών των ανθρώπων που έχουν κάποια ηλικία, πενήντα-πενήντα επτά ετών, και θέλουν ένα-δύο χρόνια για να συνταξιοδοτηθούν, ώστε να πληρώσει το κράτος τις ασφαλιστικές εισφορές, και του εργοδότη και του εργαζομένου προκειμένου να βρουν δουλειά, μέχρι τη συνταξιοδότηση. Κάτι πρέπει να κάνουμε γι'αυτές τις κατηγορίες. Δεν μπορούμε όλους κάθε φορά να τους ικανοποιούμε. Πρέπει η πολιτική μας να έχει στόχους, ομάδες στόχων. Το ζήτημα είναι υπαρκτό και το αντιμετωπίζουμε. Το θέμα είναι από πού θα πληρωθούν τα χρήματα; Και μην ξεχνάτε πόσα μέτρα κοινωνικής πολιτικής πήρε αυτή η Κυβέρνηση τα προηγούμενα χρόνια και όσον αφορά το Πέραμα και όσον αφορά τόσες και τόσες εταιρείες, ιδιαίτερα με προσυνταξιοδοτήσεις κλπ.

Όλα αυτά είναι χρήματα του ελληνικού λαού, τα οποία πληρώνουμε εδώ, γιατί ακριβώς διαμορφώνουμε και ασκούμε κοινωνικές πολιτικές. Αυτή είναι η αλήθεια.

Υπάρχει ζήτημα αναμφίβολα με το πρόβλημα της ανεργίας. Κάθε φορά τα λέμε. Εμείς έχουμε ένα Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Απασχόληση. Με κουράζει να επανέρχομαι σε αυτά τα ζητήματα. Υπάρχει εξορθολογισμός. Γενικά να λέμε ότι δεν κάνουμε τίποτα ή εγκαταλείπουμε τους συναδέλφους, είμαστε ανάλγητοι, όλα αυτά είναι λόγια του αέρα και ο κόσμος δεν τα πολυακούει. Εδώ υπάρχει χειροπιαστό αποτέλεσμα. Είμαστε ικανοποιημένοι; Κανένας δεν μπορεί να είναι ικανοποιημένος, όταν έχει μπροστά του άνεργους. Πρέπει να κάνεις κάθε φορά όσο γίνεται περισσότερα και όχι μόνο ως Κυβέρνηση. Και η μάχη εδώ θα έχει και βάθος χρόνου και πολυεπίπεδη θα είναι, αναμφίβολα. Υπάρχουν διάφορα ζητήματα γύρω από το θέμα, της ανεργίας, κυρίως όσον αφορά το επίδομα ανεργίας και πώς το αξιοποιείς.

Κύριε Κωστόπουλε, είναι μεγάλο το θέμα. Εγώ δεν θα μείνω στα ποσοστά. Αν θέλετε, μπορώ να σας τα δώσω και να τα δώσω στον κ. Παπαγεωργόπουλο, γιατί επέμενε πολύ σε αυτό.

Θα του πω ότι το 1989 το μέσο επίπεδο του επιδόματος ανεργίας έφθανε στο 66,6% του ημερομίσθιου του ανειδίκευτου εργάτη, σύμφωνα με τη γενική συλλογική σύμβαση εργασίας. Το 1993, μέσα σε τρία χρόνια που ήλθατε στην κυβέρνηση, το πήγατε στο 40,9%. Σήμερα είναι πάνω από 50%. Δεν πήγαμε στο 66%, αλλά από το 40% πήγαμε στο 50%. Αυτή είναι η αλήθεια. Είμαστε ικανοποιημένοι και με αυτό; Θα σας απαντήσω, όχι. Όμως υπάρχει ένα μεγάλο ζήτημα εδώ. Τι πολιτικές θα κάνεις γύρω από το θέμα των επιδομάτων. Και εγώ είπα ότι ήδη έχω αναθέσει στο Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας να κάνει μία μελέτη, να δούμε όλο το ζήτημα συνολικά. Γιατί; Διότι πρέπει να δούμε την επιδότηση της εργασίας και όχι της ανεργίας. Μίλησα και για την κοινωνική εργασία. Η επιδότηση των νέων θέσεων εργασίας, είπε ο κ. Κωστόπουλος -και δεν είπα ψέματα, είναι αλήθεια- ότι σε ένα βαθμό ήταν μέχρι τώρα πλασματική και γινόταν εκεί ένα αλισβερίσι ανάμεσα στις επιχειρήσεις. Όμως το σύστημα άλλαξε, κύριε Κωστόπουλε, και έχει μπει σε άλλη βάση. Κατ' αρχήν τώρα δικαιούχος του επιδόματος πλέον δεν είναι η επιχείρηση, αλλά ο άνεργος και έχει κάρτα -είναι αυτό που είπα προηγούμενα- και τέσσερις χιλιάδες δραχμές την ημέρα πηγαίνουν στους νέους, επί είκοσι πέντε, είναι εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές το μήνα. Και με βάση τα προσόντα πηγαίνει ο ίδιος πλέον και κάνει χρήση, άρα δεν μπορεί να απολύσει η επιχείρηση, με εγγύηση ότι θα μείνουν, όχι όπως παλιότερα ένα χρόνο, αλλά από δεκαοχτώ έως είκοσι δύο μήνες που διαρκεί η επιδότηση, που σημαίνει ότι όλη αυτή η διάρκεια, αν κάποιος είναι καλός, μένει στη δουλειά του και τόσα άλλα ζητήματα. Έχουμε μπει, δηλαδή, σε έναν εξορθολογισμό.

Η προϋπόθεση είναι να έχει εγγραφεί -γι' αυτό μας κατηγορήσαν, αυτά είναι τα φοβερά που γίνονται σε αυτήν τη χώρα- στο Ταμείο Ανεργίας, που είπατε. Γι' αυτό και η αύξηση της εγγεγραμμένης ανεργίας τον τελευταίο καιρό. Γιατί βάλαμε ως προϋπόθεση, για να μπορέσει κάποιος να κάνει χρήση αυτού, να έχει εγγραφεί για τρεις τουλάχιστον μήνες, το κάναμε δύο μετά, για να διευκολύνουμε την υλοποίηση του προγράμματος στον ΟΑΕΔ. Με αποτέλεσμα, από τη στιγμή που ανακοινώσαμε το πρόγραμμα τον Απρίλιο, πράγματι να υπάρχουν ουρές στον ΟΑΕΔ, κυρίως από νέους, να εγγραφούν, για να τύχουν αυτών των ευεργετικών διατάξεων. Και αυτός είναι εξορθολογισμός. Και πράγματι μικραίνει η απόσταση ανάμεσα στην πραγματική ανεργία και την εγγεγραμμένη. Ανεβαίνει η εγγεγραμμένη, γιατί κάποια στιγμή καλό θα είναι η εγγεγραμμένη και η πραγματική ανεργία να ταυτίζονται. Άρα μπαίνουμε σε μια άλλη λογική. Από την άλλη πλευρά, πρέπει να δούμε έναν εξορθολογισμό και μία εξυγίανση. Πρέπει να ξέρετε σήμερα ότι γύρω από τα επιδόματα υπάρχουν στοιχεία όχι τόσο ευχάριστα, ιδιαίτερα για κατηγορίες ανθρώπων που παίρνουν επιδόματα, ενώ δεν θα έπρεπε να τα παίρνουν. Είναι κάποιοι που τα παίρνουν και εργάζονται, ιδιαίτερα στο χώρο των ξενοδοχουπαλλήλων. Όλα αυτά θα μας δοθεί η ευκαιρία μέσα στο χρόνο -τα είπα στην πρωτολογία μου- να τα δούμε. Αλλά η κατεύθυνση θα είναι να μετατρέψουμε όσο γίνεται τα επιδόματα ανεργίας σε επιδόματα απασχόλησης. Να πάμε σε ενεργητικές μορφές και να τα συνδυάσουμε με κάποιες παρεμβάσεις.

Και να γίνω πιο κατανοητός. Θα μπορούσες να πεις ότι δίνω δέκα ή δώδεκα μήνες με 50% σε κάποιον που φεύγει, γιατί αυτό είναι το κλασικό επίδομα ανεργίας, αλλά μπορείς να πεις σε κάποιον που θα προσφέρει τρεις ώρες εργασίας την ημέρα, π.χ. να φυλάει διαβάσεις έξω από ένα σχολείο την ώρα που σχολάνε τα παιδιά, ότι θα πάρεις δεκαπέντε μήνες και 80%; Πρέπει να φύγουμε από τις παραδοσιακές λογικές. Και αυτές τις πρακτικές σήμερα τις εφαρμόζουμε όλες οι χώρες του κόσμου. Είμαστε κοντά σε αυτά τα ζητήματα, κάνουμε μελέτες. Θέλω να πιστεύω ότι μέχρι τέλους του χρόνου θα έχουμε δώσει μια ριζική απάντηση και σ' αυτό το ζήτημα.

Άκουσα για κάποια προμήθεια βιβλίων. Έλεος. Από τέσσερις επιτροπές πέρασε αυτή η προμήθεια. Και θα καταθέσω στη

Βουλή, κάνετε ερώτηση και κάνετε έλεγχο στα Πρακτικά. Η επιλογή αυτών των βιβλίων έγινε από είκοσι τρία διαφορετικά άτομα. Το γεγονός ότι μία επιχείρηση πήρε το 70% έχει να κάνει με το ότι αυτή η επιχείρηση έχει εξειδίκευση γύρω από τις σχολές μαθητείας και γύρω από αυτά που διδάσκει ο ΟΑΕΔ. Πήγαν και άλλες εταιρείες που δεν είχαν βιβλία αντίστοιχα αυτών που έπρεπε να δώσουν εκεί. Και είναι 1 δισ., δεν είναι 1,5 δισ. το σύνολο της δαπάνης. Υπάρχουν μεγαλύτερες εκπώσεις σε σχέση με πέρυσι, απ' ό,τι με διαβεβαιώνει ο ΟΑΕΔ. Αλλά, ειλικρινά, είναι στοιχείο αυτό, ότι μια εταιρεία πήρε το έργο, χωρίς να έχετε τα στοιχεία της αξιολόγησης αυτής της εταιρείας σε σχέση με τις άλλες εταιρείες γύρω από το συγκεκριμένο έργο του ΟΑΕΔ, και να δημιουργούμε εντυπώσεις; Επειδή έγραψε κάποια εφημερίδα κάτι; Κατά την άποψή μας αυτά δεν είναι σοβαρά πράγματα και είναι και επικίνδυνα, όταν λειτουργούμε με τόση ανευθυνότητα.

Υπάρχουν τώρα τα ζητήματα που τέθηκαν, για τη συγχώνευση του Ταμείου Ηθοποιών στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας. Αυτά θα γίνουν, όπως έχουμε δεσμευθεί, υπάρχει πλήρης συμφωνία, δεν μπορεί να υπάρχει αυτό το ταμείο, πρέπει να υπάρχει στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που έχουν σήμερα οι ηθοποιοί που είναι σε αυτό το ταμείο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Για τα περιουσιακά στοιχεία;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Και τα περιουσιακά στοιχεία και τα πάντα, κύριε Κωστόπουλε. Υπάρχει μία συμφωνία ανάμεσα στο Υπουργείο, στο σωματείο τους και στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας. Αυτή η συμφωνία θα τηρηθεί. Δεν μπορούν να μπουν όλες οι λεπτομέρειες μέσα.

Από την άλλη μεριά, όσον αφορά το Ηλιακό χωριό, αναγνωρίζουμε σ' αυτούς τους ανθρώπους, που εργάζονται εκεί, όλα τα δικαιώματα που είχαν εκεί. Και θα κάνουν και τη σχετική διόρθωση τώρα, όσον αφορά την ένταξη. Υπάρχει ένα αίτημα, να αναγνωρίσουμε σε δύο από τους ανθρώπους πο εργάζονται εκεί, προύηρεσία την οποία είχαν εκτός Ηλιακού χωριού. Δεν την είχαν μέχρι τώρα εκεί. Δεν είμαι απορριπτικός, αλλά δεν μπορώ σήμερα να τη δεχθώ έτσι αυτήν την τροπολογία. Πρέπει να είναι εδώ. Και επιφυλάσσομαι, επειδή έχω μπροστά μου δύο νομοσχέδια ακόμα, ένα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες και στη συνέχεια το ασφαλιστικό, να δω αυτό το ζήτημα. Αλλά σήμερα έτσι με μία τροπολογία χωρίς να μπορώ να μετρήσω τις επιπτώσεις και τι σημαίνει αυτό, τόσο σε σχέση με τους άλλους συναδέλφους όσο και με τον ίδιον τον Οργανισμό Εργατικής Εστίας, δεν μπορώ να απαντήσω τόσο εύκολα να. Δεν είμαι απορριπτικός, το τονίζω, αλλά θα το δω και το εννοώ.

Μπήκαν και κάποια άλλα ζητήματα σε σχέση με τα ασφαλιστικά κλπ. Δεν θέλω να μπω σ' αυτά, θα συζητήσουμε σε λίγες ημέρες. Αλλά μην προκαλούμαστε. Υπάρχει ένα οργανωμένο σχέδιο παρέμβασης και στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Ήδη, κύριε Παπαγεωργόπουλε, το 20% τους ενεργού πληθυσμού της χώρας, που ήταν ο αγροτικός χώρος, εντάχθηκε στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Η ανταπόκριση ξεπέρασε κάθε προσδοκία μας σε σχέση με αυτό το ταμείο. Στη συνέχεια πήραμε τη μεγάλη απόφαση και ψηφίσαμε εδώ το νομοσχέδιο για την εισφοροδιαφυγή, με πολύ θετικά αποτελέσματα. Ανοίξαμε τον κοινωνικό διάλογο, ο οποίος ολοκληρώθηκε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο για το ασφαλιστικό και έχουμε καταλήξει στα πρώτα πορίσματα. Τα πορίσματα αυτού του κοινωνικού διαλόγου θα είναι ο νόμος που ετοιμάζουμε. Και μπορεί κάποιος να το λένε μικρό ή μεγάλο πακέτο, το θέμα είναι ότι πρόκειται για μια ουσιαστικότερη παρέμβαση, προϋπόθεση, για να προχωρήσουμε σε παραπέρα αλλαγές. Και πάμε με υπεύθυνα και σοβαρά βήματα και δίνουμε απαντήσεις στο πρόβλημα. Αυτό δε που είπατε για τον κοινωνικό προϋπολογισμό, εγώ ζητήσα από τον Πρόεδρο της Βουλής να γίνει προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή, να κουβεντιάσουμε κάποια στιγμή αυτό το μεγάλο θέμα με

σοβαρότητα και υπευθυνότητα, σφαιρικά και όχι επιφανειακά. Όσον αφορά το ότι υπάρχει μεγάλο πρόβλημα σε σχέση με τη συμμετοχή του κράτους στις κοινωνικές δαπάνες στην Ελλάδα, δεν το έκρυψε κανένας. Αλλά δεν μπορείς αυτά τα πάγια δεδομένα του νεοελληνικού βίου να τα ανατρέψεις από τη μία ημέρα στην άλλη. Εκεί όπου κρίνεται η Κυβέρνηση είναι στο εάν οι κοινωνικές δαπάνες, ακόμα και σε περιόδους που προέχει το θέμα της σταθεροποίησης μιας και υπάρχει η ΟΝΕ μπροστά μας, είναι αυξημένες και πόσο, στο εάν κάνεις ή δεν κάνεις κοινωνικές πολιτικές. Εκεί κρίνεται. Το να έρθεις σήμερα να μου πεις, έλα στην Ελλάδα να διαμορφώσεις το αντίστοιχο κοινωνικό κράτος που έχει η Γερμανία, η οποία το οικοδόμησε αμέσως μετά το Β Παγκόσμιο Πόλεμο ή είχε ξεκινήσει από πριν, και έχεις την απαίτηση να το κάνεις στην Ελλάδα, τότε ειλικρινά δεν μπορούμε να κάνουμε συζήτηση επί σοβαρών δεδομένων. Τα δεδομένα είναι αν απαντάς με την υλοποίηση κοινωνικών πολιτικών. Και εδώ μπορώ να αναφερθώ, πρώτα απ' όλα στο ΕΚΑΣ. Άκουσα για λιτότητα. Ποια λιτότητα; Λιτότητα υπήρχε όταν το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων και των συνταξιούχων μειωνόταν σε πραγματικές τιμές και αυτό έγινε την περίοδο που κυβερνήσατε εσείς τον τόπο. Μέσα σε τρία χρόνια πήγατε το εισόδημα 11% κάτω. Ενώ τώρα καλύφθηκε όλη αυτή η απώλεια για τα πραγματικά εισοδήματα των εργαζομένων. Καλά είναι να χρησιμοποιούμε τις λέξεις, αλλά να τους δίνουμε το πραγματικό τους περιεχόμενο. Το ΕΚΑΣ έχει φτάσει τώρα με τις αναπροσαρμογές περίπου στα είκοσι ημερομίσθια. Αλλά εσείς τα είκοσι τα πήγατε στο δεκαέξι. Και ασφαλώς πρέπει να δώσουμε ακόμα μεγαλύτερες αυξήσεις στους χαμηλοσυνταξιούχους. Καμία αντίρρηση. Αλλά παρακαλώ, όταν ανοίγετε την κουβέντα, να περιμένετε ότι θα πάρετε και κάποιες απαντήσεις.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, γιατί θέλω να κάνω κάποιες μικρές διορθώσεις στο κείμενο. Στο άρθρο 21, παράγραφος 6, στο τελευταίο εδάφιο: "Η επιχορήγηση αυτή μπορεί να ανέρχεται για το ΕΚΕΠΙΣ στο 8%". Αυτό το "μπορεί να" φεύγει και γίνεται "η επιχορήγηση αυτή ανέρχεται για το ΕΚΕΠΙΣ στο 8%".

Στη συγχώνευση –κατάργηση φορέων, στην παράγραφο 1, του άρθρου 23, που αναφέρεται στο Ταμείο Ηθοποιών, στην προτελευταία σειρά που λέει "με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ρυθμίζονται τα θέματα προσωπικού", θα προσθέσουμε "και κάθε ζήτημα που αφορά την υλοποίηση της παραγράφου αυτής". Γιατί για τα θέματα πρέπει να υπάρχει, απ' ό,τι μας ενημερώνουν οι νομικοί, σαφής αναφορά.

Τώρα πάω στην παράγραφο 3, που αναφέρεται στο Ηλιακό Χωριό. Από τη στιγμή που πάει στον ΟΕΚ το Ηλιακό Χωριό η λέξη "μετατάσσονται" και όπου αναφέρεται είναι λάθος και πρέπει να αντικατασταθεί με τη λέξη "εντάσσονται". Κατά συνέπεια διαβάζω από την αρχή τη σχετική παράγραφο: "Οι υπηρετούντες κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού υπάλληλοι της καταργούμενης εταιρείας με την επωνυμία "Ηλιακό Χωριό" εντάσσονται αυτοδικαίως στον ΟΕΚ, σε κενές ή προσωποπαγείς θέσεις με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που συνιστώνται με την πράξη της ένταξης και καταργούνται αυτοδικαίως με την κατά οιονδήποτε τρόπο αποχώρηση του εντασσόμενου". Όχι "του μετατασσόμενου".

Η ένταξη των ως άνω εργαζομένων διενεργείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων σε ειδικότητες της εκπαιδευτικής βαθμίδας που ανήκει ο εντασσόμενος. Οι εντάξεις μπορεί να γίνονται και σε ειδικότητα συναφών τυπικών προσόντων της ίδιας της εκπαιδευτικής βαθμίδας. Οι εντασσόμενοι κατατάσσονται σε βαθμό.

Άρα, όπου υπάρχει "μετατασσόμενοι", "μετατάσσονται" κλπ., μπαίνει το "εντάσσονται", "ένταξη", κλπ.

Νομίζω ότι με αυτές τις παρατηρήσεις μπορούμε να ψηφίσουμε τα σχετικά άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ.Βασίλης Μιχαλολιάκος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι πολύ σύντομος. Θα ξεκινήσω με μια παρατήρηση φιλικού τύπου στον κύριο Υπουργό. Αδικεί τον εαυτό του όταν επιχειρεί να υπερασπιστεί την εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης. Είμαι βέβαιος ότι επικρατεί ο κομματικός πατριωτισμός και όχι η πραγματική του ανησυχία.

Είναι σαφές και γνωστό ότι δημιουργείται μεγάλη κατηγορία νεόπτωχων συμπατριωτών μας. Οι νεόπτωχοι στην Ελλάδα, αυτοί που διαβιώνουν κάτω από το όριο της φτώχειας, αποτελούν περίπου το 1/4 του ελληνικού πληθυσμού και αυτό είναι κάτι που πρέπει να μας ανησυχεί και να μας προβληματίζει στην κατεύθυνση πολιτικής, που ενδεχομένως θα μπορεί να το συμπίεσει.

Πήρα το λόγο, όχι για να μιλήσω επί των άρθρων –μίλησε ο εισηγητής μας με τεκμηρίωση και σαφήνεια– αλλά για να προσπαθήσω έστω και σε ότα μη ακουόντων –και στους μη ακούοντες δεν περιλαμβάνω την Κυβέρνηση μόνο, αλλά συμπεριλαμβάνω προπαντός τα Μέσα Ενημέρωσης– να μιλήσω επιχειρώντας να συμβάλω στο να αναδείξουμε το κορυφαίο θέμα για την κοινή γνώμη, που είναι η ανεργία και ως κορυφαίο θέμα που απασχολεί τη Βουλή των Ελλήνων.

Δεν ευελπιστώ ότι θα πάμε σε λύσεις –δεν είναι εξάλλου και της αρμοδιότητας μόνο του Υπουργού Εργασίας– αλλά οφείλουμε να το αναδείξουμε, γιατί όλοι υπηρετούμε την πολιτική δημοκρατία, αλλά πρέπει να συμφωνήσουμε ότι η πολιτική δημοκρατία, όταν εδράζεται σε στέρεο έδαφος κοινωνικής δημοκρατίας, είναι τουλάχιστον αναποτελεσματική. Και θα συμφωνήσουμε –υποθέτω– ότι το μεγαλύτερο έλλειμμα κοινωνικής δημοκρατίας είναι η ύπαρξη αυτής της εκρηκτικής σε πορεία και σε διαστάσεις ανεργίας. Και το έλλειμμα γίνεται σαφώς μεγαλύτερο, όταν οι άνεργοι δεν έχουν στήριξη. Και υποθέτω ότι θα συμφωνήσουμε ότι ευτυχώς που στην πατρίδα μας λειτουργεί ακόμη η οικογένεια των τριών γενεών και έτσι έχει αποφευχθεί μέχρι σήμερα η κοινωνική έκρηξη. Αλλά ως τότε θα μπορούν οι παππούδες και οι γιαγιάδες ή οι γονείς, να αναπληρώνουν το κράτος στο στοιχειώδες καθήκον του να διαμορφώνει όρους εργασίας για όλους τους πολίτες ή, εν πάση περιπτώσει, εκεί που αποτυγχάνει να υπάρχει ένα στοιχειώδες πλαίσιο στήριξής τους;

Ασφαλώς και θα ψηφίσουμε το άρθρο 18, που είναι ένα μικρό βήμα σε μια σωστή κατεύθυνση. Η σωστή θέση αυτή που θα πρέπει να μας δεσμεύει όλους και να προσπαθήσουμε, κύριε Υπουργέ, ξέρουμε ότι είναι δύσκολο, είναι να βρούμε τις λύσεις και τους πόρους –και είναι και στοιχειώδες συνταγματικό καθήκον, καθήκον προς τη συνταγματική τάξη– για πλήρη ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη για όλους τους ανέργους. Δεν μπορεί να υπάρχουν πληθυσμιακές ομάδες οι οποίες να στερούνται το στοιχειώδες δικαίωμα προσέγγισης στο αγαθό της υγείας και να μιλάμε σοβαρά για την Ελλάδα του 21ου αιώνα, για την Ελλάδα της σύγκλισης!

Να επαναλάβουμε ότι η σωστή κατεύθυνση είναι οι θετικές πολιτικές και ασφαλώς από την επιδότηση της ανεργίας είναι προτιμότερη η επιδότηση της εργασίας. Σε κάθε περίπτωση και ανεξαρτήτως της αποτελεσματικότητας των θετικών πολιτικών πάντοτε θα υπάρχει και ένα ποσοστό που θα μένει απ' έξω, όχι με δική τους ευθύνη. Δεν έχω καμία δυσκολία να δεχθώ ότι σε εκείνους, που τους προσφέρονται ευκαιρίες εργασίας και δεν ανταποκρίνονται, δεν έχει κανένα καθήκον το κράτος. Σε εκείνους, όμως, που ανταποκρίθηκαν και στο εθνικό όνειρο για σπουδές, για μόρφωση κλπ., πέτυχαν στους δρόμους που τους χάραξε το εθνικό κράτος και σήμερα βιώνουν τον εφιάλτη της ανεργίας, απουσία;

Και να αναδείξω και ένα θέμα ακόμη, που συχνά το ξεχνούμε. Η οικογένεια του άνεργου –και θέλω να με ακούσει και ο κ.Γεωργακόπουλος, που έχει θητεύσει στο Υπουργείο Οικονομικών– φορολογείται για την ανεργία του άνεργου. Και ότι από την ώρα της ενηλικίωσης παύει η οικογένεια να έχει και το ελάχιστο ποσόν που δεν εφορολογείτο λόγω του ανηλικού τέκνου. Τον έχεις και άνεργο και φορολογείσαι. Αυτό ας είναι μια σημείωση στα χαρτιά του κυρίου Υπουργού, να το εισηγηθεί στην ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών,

τουλάχιστον αυτό το αφορολόγητο ποσό η οικογένεια να το έχει, όσο διαρκεί η ανεργία του μέλους της οικογένειας.

Μπορεί να είναι μικρά βήματα αυτά, αλλά συμβολίζουν τουλάχιστον την επικοινωνία της πολιτικής εξουσίας με το πρόβλημα.

Τώρα, σε ό,τι αφορά την επιδοματική πολιτική, έχουμε το μικρότερο χρόνο επιδότησης στην Ευρώπη και το μικρότερο ποσοστό. Το σωστό θα ήταν –αυτό που θα ολοκλήρωνε μια κοινωνική δημοκρατία και που όλοι θα συμφωνούσαμε– όσο διαρκεί η ανεργία, χωρίς την ευθύνη του ανέργου, να επιδοτείται για μια στοιχειώδη, αξιοπρεπή σχέση του με τη ζωή. Οι πάντες θα συμφωνήσουμε εδώ μέσα ότι δεν είναι ώριμη η οικονομία μας –και δεν θα πούμε εδώ, γιατί δεν είναι ώριμη η οικονομία– να ανταποκριθεί σε ένα τέτοιο καθήκον. Αλλά είναι δυνατόν να μείνουμε και σε αυτό το επίπεδο που είμαστε σήμερα;

Είναι προς τιμήν του Υπουργού ότι ομολόγησε, ενώ έχουν και την ευθύνη και δεν φταίει –υποθέτω– η Αντιπολίτευση για το γεγονός ότι ακόμη και στα επιδόματα υπάρχει ένα κλίμα αδιαφάνειας, χωρίς να σημαίνει μομφή στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου. Ασφαλώς, όσοι τα παίρνουν, χωρίς να τα δικαιούνται, κλέβουν από εκείνους που τα δικαιούνται.

Αλλά να συζητήσουμε: Δεν χρειάζεται επιμήκυνση ο χρόνος του επιδόματος; Δεν επιβάλλεται, αφού είμαστε θεατές μιας τραγικής εξέλιξης του προβλήματος της ανεργίας; Δεν χρειάζεται διεύρυνση με τους νέους ανθρώπους, με τους εκατόν είκοσι χιλιάδες πτυχιούχους ανωτάτων σχολών, οι οποίοι, εν πάση περιπτώσει, φορτώθηκαν από το επίσημο εθνικό κράτος με το άγχος να σπουδάσουν, να μορφωθούν, οι οικογένειές τους στερήθηκαν κλπ. και σήμερα είναι έξω από τα πολιτικά γραφεία ζητώντας ελεημοσύνη; Αυτή είναι η πραγματικότητα. Ως τότε θα αντέξει εκείνη η οικογένεια, που τόσα πολλά στερήθηκε για να τα σπουδάσει, να τα συντηρεί κιόλας; Πρέπει βέβαια να λάβουμε υπόψη μας και το δημογραφικό πρόβλημα.

Υπάρχουν περιθώρια και για επιμήκυνση του χρόνου επιδόματος και για διεύρυνση των δικαιούχων. Ασφαλώς, δεν μπορεί να είναι τόσο μίζερη η παρέμβαση της πολιτείας στην ιατροφαρμακευτική και στη νοσοκομειακή περίθαλψη. Νομίζω ότι και από σήμερα μπορείτε να προχωρήσετε πιο γενναία. Πλήρης ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη για όλους τους ανέργους με δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού.

Τώρα, αυτό που είπατε, κύριε Υπουργέ: "Μα, είναι δυνατόν, αφού οι κοινωνικοί εταίροι προθυμοποιήθηκαν, εμείς να πούμε, δεν δεχόμαστε την προθυμία σας;"

Προθυμοποιήθηκαν λόγω της απουσίας του κράτους. Είναι πρωτογενές το καθήκον του κράτους να ασκεί κοινωνική πολιτική.

Είπατε ότι μια κυβέρνηση πρέπει να κριθεί από το αν περικλύπτει τις κοινωνικές δαπάνες ή τις αυξάνει.

Δεν θα ήθελα να το ακούσω από εσάς, κύριε Υπουργέ. Η Ελλάδα δεν έχει περιθώρια να περικλύψει κοινωνικές δαπάνες. Είναι τόσο πίσω από την υπόλοιπη Ευρώπη. Η υπόλοιπη Ευρώπη, ενδεχομένως, επειδή προχώρησε πολύ και στα πλαίσια της ΟΝΕ κλπ., μπορεί να έχει κάποιες δυνατότητες περικοπής. Η Ελλάδα δεν έχει και το ξέρετε.

Εμείς θα συμφωνήσουμε να γίνει εκτός ημερησίας διάταξης συζήτηση για τον κοινωνικό προϋπολογισμό και να μην υπάρχει αυτή η μονομερής από την Κυβέρνηση πληροφόρηση των Μέσων Ενημέρωσης ότι κατετέθει κλπ. και ότι προβλέπεται το ένα και το άλλο.

Εμείς ως Νέα Δημοκρατία τα αναδείξαμε αυτά τα θέματα και όχι με διάθεση να τα κομματικοποιήσουμε.

Εδώ θα ήθελα να κάνω μια φιλική αναφορά στην Αριστερά. Δεν είναι μονοπώλιο της μιας παράταξης ή της άλλης η κοινωνική ευαισθησία.

Νομίζω ότι όσοι είμαστε σε αυτήν την Αίθουσα, είμαστε για να είμαστε χρήσιμοι στην υπόθεση της κοινωνικής συνοχής και της αλληλεγγύης. Πολλές φορές δεν αποδεικνυόμαστε αποτελεσματικοί.

Ήρα, θα ήταν σημαντικό βήμα αν καταλήγαμε σήμερα –όχι νομοθετώντας τα, γιατί δεν είναι έτοιμη η Κυβέρνηση– σε πλήρη ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη για όλους τους ανέργους ως καθήκον, για να το δούμε σύντομα, σε επιμήκυνση του χρόνου επιδόματος και σε διεύρυνση των δικαιούχων. Θα έλεγα και ένα τρίτο μέτρο: επίδομα μητρότητας. Έχουμε ένα τρομακτικό σε έκταση δημογραφικό πρόβλημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Για τις μητέρες που είναι κάτω από το όριο της φτώχειας –και αυτά μετρώνται σήμερα ποια είναι– να επιδοτούνται στο ύψος του επιδόματος ανεργίας για ένα χρόνο. Είναι ένα σημαντικό βήμα στήριξης του θεσμού της οικογένειας και ενδεχομένως αρχή αντιμετώπισης του δημογραφικού προβλήματος, χωρίς ιδιαίτερο κόστος.

Εάν κάποτε χτυπήσουμε το σπάταλο δημόσιο κράτος, εάν κάποτε δούμε και τις αποκρατικοποιήσεις με κοινωνικό χαρακτήρα, εάν κάποτε μπορούμε να πούμε –τότε πιστεύω ότι και η Αριστερά θα είναι φιλικότερη προς τέτοιου είδους εξελίξεις– ότι οι πόροι που εξοικονομούνται από τις πωλήσεις, από τις αποκρατικοποιήσεις, δεν πάνε για να καλύπτουν μαύρες τρύπες, αλλά πάνε για να ενισχύουν το κοινωνικό κράτος και αν αυτό το θεμελιώσουμε, το ενισχύσουμε και το κατοχυρώσουμε με νόμο, ίσως όλοι μπορούμε να δούμε την εξέλιξη και να μειώσουμε το έλλειμμα της κοινωνικής δημοκρατίας που έχει η πατρίδα μας.

Σε ό,τι αφορά τα ιδιωτικά γραφεία ευρέσεως εργασίας κλπ., εμείς θα πούμε ότι ασφαλώς ο ΟΑΕΔ δεν μπορεί να είναι κάτι αποξενωμένο από την πραγματικότητα και από τη ζωή. Και με τον ιδιωτικό τομέα θα πρέπει να συνδέεται και με την τοπική αυτοδιοίκηση θα πρέπει να συνδέεται και προπαντός θα πρέπει να συνδέεται με τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας και να μην είναι μόνο ένας ταμειακός μηχανισμός, μέσω του οποίου εισπράττουν το πολύ χαμηλό επίδομα ανεργίας.

Χρειάζεται, όμως, μια Κυβέρνηση η οποία να έχει σταθερή πολιτική, να τη συζητά την πολιτική της και να πηγαίνουμε στη συναίνεση, ώστε να μη χρειάζεται κάθε δύο μήνες να αλλάζει μία πολιτική, την οποία η ίδια δεν έχει εμπεδώσει.

Κλείνω και θα ήθελα, ειλικρινά, να ακούσω τον Υπουργό ότι αποδέχεται αυτού του είδους την κατεύθυνση των συζητήσεων μας, ότι αυτά τα θέματα είναι αρκετά και δεν μπορούν να μπαίνουν συνεχώς εις τον αποκλεισμό με τη λογική ότι "θέλουμε και μεις, αλλά δεν μπορούμε". Να προσπαθήσουμε να εντοπίσουμε τους τρόπους που θα μπορούμε. Είναι στοιχειώδες καθήκον μας. Διαφορετικά η έκρηξη των νέων είναι αναμενόμενη. Μέχρι τότε νομίζετε ότι θα εκτονώνονται οι νέοι μας με την απόρριψη απλώς των κομμάτων στις καφετέριες ή εδώ ή εκεί. Θα βρουν τον τρόπο να εκφράσουν πιο δυναμικά την οργή τους. Ίσως ένα νέο Πολυτεχνείο να μην είναι πολύ μακριά από την εποχή μας και αυτό θα πρέπει να μας προβληματίσει, εάν δεν έχουμε την ευαισθησία να έχουμε τουλάχιστον το φόβο της οργής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κοινωνικό Πολυτεχνείο πάντως.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Και το προηγούμενο κοινωνικό ήταν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κοινωνικό ασφαλώς ήταν, αλλά είχε και άλλα χαρακτηριστικά.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Διάρκης Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: "Δευτεροβάθμια Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση".

Εάν ο κύριος Υπουργός δεν έχει κάτι να συμπληρώσει, να περαιώσουμε τη συζήτηση της ενότητας των άρθρων.

ΜΙΛΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Δεν έχω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ερωτάται λοιπόν το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 18 έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 19 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21, όπως τροποποιήθηκε;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 22 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23, όπως τροποποιήθηκε;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 23 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 24, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 24 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 25, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 25 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 26, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 26 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 27, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 27 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 28, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 28 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 29, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 29 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στη συζήτηση των τροπολογιών και ερωτάται ο κύριος Υπουργός, αν κάποια από τις τροπολογίες θα κάνει δεκτή.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, ας ψηφίσουμε και ένα νομοσχέδιο χωρίς τροπολογίες, έτσι; Δεν θα κάνω καμία δεκτή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Τις αποσύρετε;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Δεν έχω καταθέσει τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, εγώ ήθελα να πω –το είπε και ο κ. Κακλαμάνης– ότι το να μην καταθέτει ο Υπουργός τροπολογίες –και νομίζω ότι αυτό είναι επιθυμία και θέληση όλου του Σώματος– είναι θετικό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: ...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Με συγχωρείτε, μιλάμε για τη συζήτηση στον Τμήμα και για τη διαδικασία αυτή. Τώρα αν αναφέρεστε σε αυτές, που είχα καταθέσει ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, δεν έχει εκφράσει κανείς από τους συναδέλφους την επιθυμία να συζητηθεί κάποια τροπολογία από αυτές που έχουν κατατεθεί. Ο κύριος Υπουργός καμία τροπολογία δεν κάνει αποδεκτή.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, υπάρχουν κάποιες τροπολογίες του κ. Κανελλόπουλου, του κ. Ροκόφυλλου, κλπ. Είπα και στους ίδιους, θα τις μελετήσω στο γραφείο μου, έχω να φέρω νομοσχέδια και θα τις δω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Είναι θετική η δέσμευσή σας, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Η δέσμευσή μου είναι σαφέστατη και δεν μπορώ αυτή τη στιγμή να τις υιοθετήσω, χωρίς να τις δω σε όλη τους την έκταση.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, για να μη θεωρηθεί ότι αφήνουμε ανυπεράσπιστες τροπολογίες, έχω να πω ότι υπάρχει μία τροπολογία –το ξέρετε το ζήτημα– για το προσωπικό του ΟΑΕΔ. Εμείς το υπερασπιζόμαστε και το στηρίζουμε πάση δυνάμει. Το υποστηρίζει και το κόμμα σας και το Κομμουνιστικό Κόμμα. Θα ήθελα έστω την άποψή σας σαν εκδήλωση πρόθεσης.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω κάτι. Ξέρετε ότι τα θέματα προσωπικού για όλα τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και για το στενότερο Δημόσιο Τομέα την πρωτοβουλία την έχει το Υπουργείο Εσωτερικών

και Δημόσιας Διοίκησης και πρέπει να την έχει το Υπουργείο. Εάν φέρνετε τροπολογία για τακτοποίηση υπαλλήλων εδώ, θέλω να είμαστε όλοι ειλικρινείς. Δεν σημαίνει ότι οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν δίκιο. Αλλά σε κάθε περίπτωση, όμως, δεν μπορεί ο κάθε Υπουργός να παίρνει πρωτοβουλίες τακτοποίησης υπαλλήλων σε Νομικό Πρόσωπο που εποπτεύει. Πρέπει να υπάρχει μία συνεργασία και ένας συντονισμός. Το έχω πει και στους υπαλλήλους του ΟΑΕΔ. Θέλω να είμαι σαφής μαζί σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Μα είναι καιρό αυτή η κατάσταση.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Το πρόβλημα είναι ότι πρέπει να έρθει νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κατά συνέπεια ο κύριος Υπουργός δεν αποδέχεται καμιά τροπολογία.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Απομένει το ακροτελεύτιο άρθρο, το άρθρο 30, το οποίο αναφέρεται στην ισχύ του νόμου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 30;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 30 έγινε δεκτό κατά, πλειοψηφία.

Επομένως το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας: "Ρύθμιση εργασιακών σχέσεων, σύσταση Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας και άλλες διατάξεις", έγινε δεκτό κατ' αρχήν και κατ' άρθρον και η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 11.56' λύεται η συνεδρίαση για την Τρίτη 11 Αυγούστου 1998 και ώρα 18.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ